

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lęborku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Laskowski
Protokolant:	sekr. sądowy Natalia Rabczenko

po rozpoznaniu w dniu 07 października 2015 r. w Lęborku

sprawy z powództwa D. D.

przeciwko Powiatowi (...)

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda D. D. na rzecz Powiatu (...) kwotę 600,00 (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Za zgodność z oryginałem

D. D., NIP: (...),

Powiat (...), NIP: (...).

L., dnia

początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:04.028]

Powód D. D. złożył w tutym Sądzie pozew o zapłatę kwoty 4.786 złotych i 30 groszy wraz ze stosownymi odsetkami ustawowymi oraz zasądzenie kosztów procesu. Początkowo swoje stanowisko opierał na tym, iż zawarł w dniu 14 września 2011 roku umowę z powiatem (...) na mocy, której zobowiązał się do usuwania i parkowania pojazdów, które zostały usuwane z drogi w trybie stosownych przepisów Prawo o ruchu drogowym. Jednocześnie wskazywał, że zostało w tej umowie określone wynagrodzenie, a powód wystawił fakturę z 15 maja 2013 roku opiewającą na dochodzoną kwotę i to uzasadnia jego żądanie. Sąd Rejonowy w Lęborku w niniejszej sprawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił wyżej wymienione powództwo, jednocześnie pozwany powiat (...) skutecznie wniósł sprzeciw od tego nakazu zapłaty, co spowodowało utratę mocy przez to orzeczenie. W tym sprzeciwie powiat (...) jak i w toku całego postępowania zasadniczo podnosił, iż sfera co do której, z której roszczenie wywodzi powód, to sfera administracyjno-prawna i na tej drodze nie na drodze sądowej powinno być dochodzone niniejsze roszczenie. Jednocześnie strona pozwana wskazywała orzecznictwo Sądu Najwyższego, które zdaniem strony pozwanej takie stanowisko uzasadniało. Co więcej strona pozwana wniosła o zasądzenie stosownych kosztów procesu. Jednocześnie co należy podkreślić strona pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy, na którą powoływał się powód w pozwie tej umowy z 14 września 2011 roku. W toku sprawy, a należy to bardzo wyraźnie wskazać w tym

miejsu powód nieco zmodyfikował podstawę faktyczną swojego żądania, ponieważ na terminie rozprawy w dniu 7 października tu vide karta 214, 215 wyraźnie podkreślił, że podstawą żądania, podstawą faktyczną żądania zawartego w pozwie jest w rzeczywistości umowa z 18 sierpnia 2011 roku, która regulowała stawki za usługi opisane w pozwie i jednocześnie wskazywał co było przyczyną zawarcia dwóch różnych umów w tak krótkim okresie czasu, ponieważ chodzi tu o umowy z tego samego roku jedna z sierpnia, druga z września. Jeszcze raz należy podkreślić, że powód wskazywał, że podstawą jego roszczeń jest ta umowa z 18 sierpnia 2011 roku. A co więcej także nie pozostawało to w..., sporne pomiędzy stronami, dotyczyło to usunięcia motocykla marki A., który usuwany był z (...), ponieważ też wyraźnie wskazywał pan powód, że chodzi o usunięcie motocykla z miejscowości (...). Sąd ustalił następujący stan faktyczny: Pan D. D. i powiat (...) zawarli umowę z 18 sierpnia 2011 roku. Umowa dotyczyła między innymi usuwania i przemieszczania na terenie miasta L. oraz parkowania na parkingu strzeżonym będącego w dyspozycji powoda na koszt właścicieli motocykli określonych w przepisach artykułu 130a Prawo o ruchu drogowym. Dotyczyła również pobocznie przem..., usuwania i przemieszczania na terenie powiatu (...) oraz parkowania na wyżej wymienionym parkingu pojazdów o dopuszczalnej masie do 3 i pół tony, a także usuwanie i przemieszczania już na terenie miasta L. oraz parkowania na wyżej wymienionym parkingu pojazdów o dopuszczalnej masie powyżej 3 i pół tony do 7 i pół tony. Ta okoliczność była bezsporna, umowa znajduje się w aktach sprawy jako dowód na karcie 210 do karcii..., karty 213. Jednocześnie również było to bezsporne. Powód wystawił fakturę za, jak jest to wyraźnie wskazane na karcie 9, fakturę za administracyjne usunięcie motocykla marki A. i parkowanie motocykla tej, tejże marki, tego motocykla od dnia 24 kwietnia 2012 do dnia 9 maja 2013 roku na parkingu należącym do powoda. Ta okoliczność również była bezsporna, jako dowód należy wskazać faktury na karcie 9 i na karcie 20. Jednocześnie należy wskazać, iż bezsporną okolicznością było to, że po pierwsze te czynności, które zostały uwidocznione na fakturze dotyczyły motocykla marki A., a po drugie, że zdaniem powoda co nie zostało zaprzeczone przez stronę pozwaną, więc również była to okoliczność bezsporna, tej okoliczności strony nie kwestionowały, że było to usunięcie tegoż pojazdu czyli motocykla A. w miejscowości (...). Sąd zważył co następuje: Powództwo zdaniem Sądu w tym stanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Należy w tym miejscu podkreślić, iż do okoliczności bezspornych w tej sprawie należało, że usunięto i udokumentowano fakturą fakt usunięcia motocykla A. z miejscowości (...), a także bezsporne było to, że przechowywano ten motocykl na parkingu pana powoda i wystawił on fakturę. Jednocześnie należy wskazać, że usunięcie tego motocykla co też było bezsporne, nastąpiło w miejscowości (...). Pan powód swoje roszczenie opierał na umowie, czyli na przepisach artykułu 353 i następnych Kodeksu cywilnego, które regulują kwestię wykonania zobowiązań. W myśl zarówno rzymskiej zasady, iż zobowiązań należy dotrzymywać jak i regulacji będących pochodną tej zasady zawartych we wspomnianych przepisach Kodeksu cywilnego należało uznać, że to roszczenie, którego dochodzi pan powód, to było właśnie roszczenie wynikające czy też zmierzające do realizacji wspomnianej umowy. Umowy, którą powoływał pan powód, umowy z 18 sierpnia 2011 roku, która znajduje się w aktach na karcie 211, dwieś..., 210, 213. Pierwszą kwestią, którą należy tutaj poruszyć i to jest oczywiście kwestia istotna z punktu widzenia rozstrzygnięcia tej sprawy, natomiast nie przesądzająca o jej rozstrzygnięciu, to była kwestia w ogóle tego czym jest taka umowa, czy rzeczywiście pan powód wybrał właściwą podstawę do dochodzenia swoich roszczeń. Zdaniem Sądu i biorąc pod uwagę treść artykułu 130a Ustawy prawo o ruchu drogowym zarówno w wersji obowiązującej w chwili obecnej jak i wersji obowiązującej w roku 2012 wtedy, kiedy doszło do wystawienia jej faktur, kiedy doszło do wszystkich czynności zadaniem Sądu takie roszczenie w sensie dochodzenia ich na drodze sądowej było usprawiedliwione o tyle, że rzeczywiście taki stosunek umowny mógł powstać. Było to bezsporne, iż do zawarcia tej umowy doszło w trybie przetargu nieograniczonego na kanwie przepisów Prawo zamówień publicznych i zdaniem Sądu biorąc pod uwagę zapisy Ustawy o prawo, prawo o ruchu drogowym nie można wykluczyć, a nawet można w tym wypadku potwierdzić taką sytuację, że rzeczywiście pan powód zawarł umowę z powiatem i na podstawie tej umowy starał się dochodzić roszczeń, które według niego z tej umowy wynikały. Odnosząc się tutaj do szczegółowych przepisów należy wskazać tutaj na artykuł 5c wymienionego przepisu i artykuł, przepraszam bardzo, ustęp 5f wymienionego przepisu, które mówią o tym w jaki sposób się umieszcza te pojazdy czyli na parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłaty, a także, że do działań własnych, do zadań własnych powiatu należy realizacja zadań w postaci usuwania i przechow..., prowadzenia parkingu dla podmiotów usuniętych w przypadkach, o których mowa w Ustawie wyżej wymienionej. Nie wyklucza to jednak sytuacji, a nawet częstokroć wymusza, aby powiat jednostka samorządu posługiwała się podmiotem zewnętrznym, aby racjonalnie taką gospodarkę prowadzić, dlatego że nie można sobie, czy nie sposób sobie wyobrazić sytuacji, w której powiat będzie jednocześnie tak szerokim przedsiębiorcą, czy będzie tak daleko prowadził działalność gospodarczą, że będzie prowadził takie parkingi, kiedy

byłoby to dla powiatu tak naprawdę bardzo dużym obciążeniem, czy byłoby nieracjonalne. Racjonalnym jest natomiast posługiwanie się podmiotami zewnętrznymi w celu realizacji zadań własnych powiatu. I zdaniem Sądu na drodze tej umowy, o której mówił pan powód mogło się to po prostu odbywać. Orzecznictwo, które przywoływała strona pozwana, przede wszystkim chodzi tutaj o uchwałę Sądu Najwyższego III CZP 47/07 odnosząca się tak naprawdę do innych stanów faktycznych. Odnosiły się do po pierwsze do roszczeń wobec Skarbu Państwa, a po drugie do roszczeń na kanwie starych przepisów, w których dochodziło do przepadku pojazdu z mocy prawa. I tam rzeczywiście Sąd Najwyższy wspomnianą uchwałę podjął. Natomiast obecne orzecznictwo i doktryna podziela stanowisko, że nie wyklucza się wyd..., zawarcia takiej umowy i zdaniem Sądu taki stosunek cywilno-prawny czemu nie przeczył przecież sam pozwany w tym wypadku powstał i ten stosunek cywilno-prawny nie powstał w próżni i nie powstał po nic. Ponieważ stosunek cywilno-prawny czy więź umowna rodzi uprawnienia, ale nie obowiązki po dwóch stronach takiej umowy. I te obowiązki w tym wypadku po stronie pozwanego polegały na tym, że musiały uiścić określoną opłatę. Dlaczego Sąd to powództwo oddalił? Otóż zgodnie ze stosownymi przepisami Kodeksu postępowania cywilnego dotyczącymi pism procesowych powód ma obowiązek podać zarówno dokładną treść swojego roszczenia, żądanie jak i podstawę faktyczną, okoliczności faktyczne będące podstawą dla jego uwzględnienia ewentualnego takiego roszczenia. Co więcej zgodnie z artykułem 321 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem ani zasądzać ponad żądanie. Sąd przytoczył te przepisy, żeby państwu wskazać uwagę, czy też zwrócić uwagę na jedną kwestię. Otóż pan powód wyraźnie wskazał: "podstawą mojego roszczenia jest umowa z 18 sierpnia 2011 roku i jej zapisy", jednocześnie wskazywał, że usunięcie motocykla miało miejsce w (...) i opłaty, które zostały wskazane w fakturze, o której Sąd już wcześniej mówił, to są te opłaty wynikające z umowy z 18 sierpnia 2011 roku. Otóż Sąd przeszedł dokładnie treść tej umowy i wynika z niej, że z ustępu paragrafu 1-go ustęp 1 pu..., podpunkt "a" wynika, że przedmiotem zamówienia jest między innymi usuwanie i przemieszczanie na terenie miasta L. oraz parkowanie na parkingu strzeżonym będącym w dyspozycji wykonawcy motocykli, w przypadkach określonych w przepisach Prawo o ruchu drogowym. Skoro tak i co wynika z dalszych części tej umowy tu vide karta 211, 212, przedmiotem tej umowy nie było usuwanie i przemieszczanie na terenie miejscowości gmina (...)..., na terenie (...) takich motocykli, tak. Skoro tak, to należało uznać, że przedmiot tej umowy nie obejmował takich motocykli zdaniem Sądu, bo mamy do czynienia na terenie miasta L.. W związku z tym, w tym wypadku Sąd uznał, gdyż tam jest wyraźny zapis, że nie dotyczy gminy (...) uznał, że ta umowa nie może być podstawą do dochodzenia tego roszczenia. A skoro nie może być podstawą do dochodzenia tego roszczenia Sąd musiał takie roszczenie oddalić. Należy wyraźnie podkreślić, że Sąd nie dyskwalifikuje samego roszczenia z umowy tego typu zawartego w trybie Prawo zamówień publicznych, ale mówi tutaj o konkretnej umowie, a Sąd nie może orzekać ponad żądanie, nie może po wyraźnym wskazaniu tej umowy jako podstawy żądania, a więc faktu zawarcia takiej umowy o takiej treści jako podstawy żądania, Sąd nie może orzekać ponad to żądanie, czy niezgodnie z przedmiotem tego żądania. Nie jest tu bowiem kwestią ocena podstawy prawnej, którą podał pan powód, bo ta podstawa prawna mogła być podana nieprawidłowo i Sądu to nie wiąże. Sąd wiąże podstawa faktyczna dochodzonego roszczenia i podstawa faktyczna pozwu, to jednak należy wskazać, że w przedmiocie, czy w zakresie tej umowy nie mieściły się czynności, za które zapłatę dochodzi pan powód. Co więcej Sąd chciałby zwrócić uwagę już tylko pobocznie na koniec na jeszcze jedną kwestię. Otóż zarówno w tej umowie, którą powoływał pan powód jak i w umowie, która wcześniej była powoływana, ta wrześniowa umowa z 2011 roku, która z kolei miała inny przedmiot regulacji, ponieważ rzeczywiście w tej umowie mówiło się o usuwaniu między innymi motocykli na terenie powiatu (...), również w paragrafie 1-szym ustęp 1-szy podpunkt "a", tu były rowery i motorowery, w podpunkcie, w podpunkcie "b" są motocykle. Otóż w żadnej z tych umów nie następuje i to już Sąd mówi niejako na marginesie, zgodność tych opłat, o których mówi pan powód. Bo pan powód dochodzi de facto opłaty 100 złotych za usunięcie i 12 złotych i 30 groszy za każdy dzień przechowywania. I rzeczywiście w tej umowie, która została powołana z sierpnia 2011 roku jest mowa o tej kwocie za przechowywanie. Tak jak Sąd powiedział wcześniej ta umowa nie mogła mieć w tym wypadku zastosowania, ale jest um..., ty..., opłata 12 złotych i 30 groszy. Natomiast za usunięcie motocykla sama opł..., stawka za usunięcie to już 184 złote i 50 groszy, a nie 100 złotych jak wskazywał pan powód na fakturze między innymi i w swoim pozwie. Jednocześnie w tej umowie, o której mówimy, która z kolei nie była podstawą dochodzonego roszczenia, nie mieściła się w zakresie podstawy faktycznej. Mamy co prawda kwotę 100 złotych za usunięcie pojazdu, ale zarów..., za usunięcie roweru lub motoroweru. Natomiast nie za usunięcie motocykla. Za usunięcie motocykla widnieje kwota 200 złotych, tu vide karta 7 verte, a za każdy dzień przechowywania motocykla to jest 20 złotych, a nie z 12 złotych i 30 groszy. W związku z tym wobec takiej podstawy faktycznej samego żądania

i pozwu oraz takiej postawy i takiej argumentacji strony powodowej Sąd to powództwo z tychże powodów wyżej wymienionych oddalił. Jednocześnie biorąc pod uwagę koszty procesu Sąd orzekł zgodnie z artykułem 98, w związku z artykułem 108 Kodeksu postępowania cywilnego, a także stosownymi przepisami dotyczącymi stawek minimalnych za wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika, a taki pełnomocnik tutaj był i przedłożył na ostatniej rozprawie pełnomocnictwo, a więc z paragrafem 6-tym punkt 3-ci Rozporządzenia dotyczących, dotyczącego opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Reasumując tak jak Sąd powiedział podstawa faktyczna, która wiązała Sąd nie pozwalała na pozytywne orzeczenie w przedmiocie roszczenia pana powoda.

[koniec 00:16:02.128]